

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

עושים סדר בעולם

שלוחי חב"ד בעולם משלימים את ההיערכות לארגון כשלושת-אלפים סדרים ציבוריים, שבהם ישתתפו כרבע מיליון יהודים. סדרים כאלה יהיו בסין, בתאילנד, ביוון, בקפריסין, בבולגריה, בטורקיה, בקונגו, בניגריה, בקמבודיה, וכמובן ברחבי מדינות חבר-העמים. הסדר הגדול ביותר צפוי להתקיים בקטמנדו שבנפאל, שבו צפויים להשתתף כאלפיים תרמילאים ישראלים.

מאות סדרים בארץ

לצד הסדרים המתקיימים בעולם בתי-חב"ד בארץ עורכים מאות סדרים ציבוריים, לכל דיכפין, בכל עיר ועיירה בארץ. הסדרים מיועדים לכל שכבות הציבור, לכל המעוניין לחגוג את הסדר כהלכתו, באווירה חסידית שמחה ומאחדת. ההשתתפות מותנית ברישום ובאישור מראש. פרטים בבית-חב"ד המקומי או באתר seder.pesah.info.

חבילות לחג

בתי-חב"ד בארץ מחלקים לקראת חג-הפסח יותר ממאה אלף חבילות מזון, ובהן מצות, יין ומצרכי מזון בסיסיים, למשפחות נזקקות. זה למעשה מפעל 'קמחא דפסחא' הגדול בארץ. צעירי-חב"ד הפיקו לקראת החג מגוון עלוני-הסברה על החג, הלכותיו ומצוותיו, בעברית וברוסית, לילדים ולמבוגרים, והם הופצו במאות אלפי עותקים.

חדש במוזיקה

גרינטק מגישה את התקליט **זכנו לגדל של מקהלת חסידי בעלז**, שיצא לאור לקראת חגיגת בר-המצווה של נכד האדמו"ר. ארבעה-עשר שירים מלחנו של הרב אליהו אייזנבך. האחים ברנר מגישים את **השב ישראל לנוויהם** – מבחר משיריהם בביצוע מחודש. טל' 700015-7001.

זמני השבוע

ניו-יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס
6:56	7:32	7:16	6:51
7:55	8:33	8:09	7:47

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

לא לוותר על 'הבן החמישי'

בשעה שהעם היהודי חוגג את ליל-הסדר 'הבן החמישי' משוטט אי-שם בעולם, ואינו מתעניין כלל במסורת האבות. אתגר דורנו הוא להשיבו אל עמו ואל מורשתו

אמרה זו משקפת להפליא את מנהיגותו של הרבי. הוא מעולם לא חשב במונחים כיתתיים וקהילתיים. לנגד עיניו עמד תמיד כלל-ישראל כולו. כמו הרועה הראשון של עם-ישראל, משה רבנו, שהלך לחפש את השה האובד שנטש את העדר, כך עסק הרבי בחיפוש הנשמות היהודיות היקרות, שתעו בדרכי החיים, ובחילוץן מאיומי הטמיעה וההתבוללות.

הרבי לימד אותנו להביט על כל יהודי כעל אח אהוב, בלי מחיצות. גם היהודי שלמראית-עין התרחק מערכי היהדות, יש בו נשמה יהודית יקרה. האבק החיצוני שמכסה עליה אינו צריך לבלבל אותנו. תחת המעטה החיצוני טמון יהלום יקר.

חודש המזל והברכה

יום שישי, י"א בניסן, הוא היום שבו (לפני 108 שנים) ירדה לעולם נשמתו הגדולה של הרבי. על-כן זה יום זכאי. על ערכו של יום-הולדת אצל צדיק אפשר ללמוד מדברי חז"ל, שהמן הרשע בחר בחודש אדר לביצוע מזימתו, משום שבחודש זה מת משה רבנו, והוא סבר שזה חודש רע לישראל; אולם טעותו הייתה שלא ידע שבחודש זה גם נולד משה רבנו, ו'גדול יום הלידה שהוא מכפר על יום המיתה'. וכך, בזכות יום-הולדתו של משה רבנו, שחל בחודש אדר, נהפך החודש כולו לחודש של ברכה ומזל לעם-ישראל בכל הדורות.

אף אנו, בני דורנו, שזכה לאורו הגדול של הרבי, שנהנה מאור תורתו, מעצותיו הקולעות, מהדרכתו המדויקת, משפע ברכותיו ומהנהגתו הכבירה, ראוי לנו להודות לה' על ששתל בתוכנו נשמה כבירה זו. זה יום להגברת אהבת-ישראל, להפצת היהדות, לזיכוי הרבים במצוות, ובעיקר – להתחזקות במשאת-נפשו העיקרית של הרבי – ציפייה לגאולה האמיתית והשלמה על-ידי משיח-צדקנו.

ויהי רצון שחודש ניסן, חודש הברכה והמזל של עם-ישראל, יהיה גם חודש הגאולה האמיתית והשלמה, כפי שהבטיחנונו חז"ל: "בניסן נגאלו – בניסן עתידים ליגאל".

ב עוד כמה ימים נסב אל שולחן הסדר וננסה להעביר את המסורת היהודית 'לארבעת הבנים': חכם, רשע, תם, ושאינו-יודע-לשואל. ארבעת הבנים הללו מייצגים ארבעה טיפוסים של יהודים, והתורה מנחה אותנו להעביר את מסורת האבות ואת סיפור יציאת מצרים לכל בן ובן על-פי מושגיו ושפתו.

הרבי מליובאוויטש הוסיף שבדורות האחרונים התפתח טיפוס חדש של יהודי, בבחינת 'בן חמישי'. ארבעת הבנים, מהחכם ועד זה שאינו יודע לשואל, בכל-זאת יש להם דבר משותף – הם מתכנסים ויושבים יחדיו אל שולחן הסדר וחוגגים את הפסח. אולם 'הבן החמישי' התרחק כל-כך מהמסורת היהודית, עד שאין הוא חש צורך לבוא ולהשתתף ב'סדר'. בשעה שהעם היהודי לתפוצותיו חוגג את ליל-הסדר, 'הבן החמישי' משוטט אי-שם בעולם, ואינו מתעניין כלל בליל-הסדר ובמסורת האבות.

יהודי - אח אהוב

משימת דורנו, אמר הרבי, היא לאתר את 'הבן החמישי', להגיע אל היהודים הללו, להזכיר להם שגם הם בנים לעם-ישראל, ולהשיבם אל שולחן הסדר ואל חיקה של המסורת היהודית.

הלילה היחיד שבו אומרים הלל

ליל שימורים

עניין זה בא לידי ביטוי גם בהיות הלילה הזה 'ליל שימורים', ולכן אין קוראים בו את הנוסח המלא של 'קריאת שמע שעל המיטה', אלא את הפרשה הראשונה של קריאת שמע בלבד וברכת 'המפיל'. הסיבה לכך, ככתוב בספרי ההלכה – 'לפי שלילה זה אינו צריך שימור'.

בכך הלילה הזה נעלה אף מליל יום-הכיפורים. אמנם אמרו חז"ל שביום-הכיפורים אין לשטן רשות לקטרג על עם-ישראל, ובכל-זאת קוראים בליל יום-הכיפורים את 'קריאת שמע שעל המיטה'. לעומתו, בליל חג-הפסח אין קוראים את הנוסח הרגיל, כי זה 'ליל שימורים'. בזה ייחודו של הלילה הזה, שבו מאיר גילוי אלוקי עליון ביותר, שהופך את הלילה לאור, עד שאין הוא צריך שמירה, ולהפך, הלילה נהפך לזמן שבו קוראים את ההלל.

(תורת מנחם כרך ל, עמ' 218)

יש יוצא מן הכלל אחד – ליל חג-הפסח. בלילה הזה אומרים את ההלל בתוך אמירת ההגדה, ולמנהג החסידים אומרים את ההלל גם בציבור, בתפילת ערבית של ליל החג. מה נשתנה אפוא הלילה הזה מכל המועדים, שבו חורגים מהכלל שאמירת ההלל היא ביום ולא בלילה?

ההפכים מתחברים

הטעם הפנימי לכך קשור במשמעותם העמוקה של ההלל ושל ליל הסדר. המילה 'הלל' קשורה למילה הילה, אור, ככתוב "בְּהִלּוֹ נֵרוֹ". על-ידי אמירת ההלל מושכים אור אלוקי עליון מלמעלה, ואור זה אפשר להשיגו רק ביום, ואילו בלילה, במצב של חשיכה, אי-אפשר להוריד למטה אור זה.

יוצא מכלל זה הוא ליל הסדר, שבו "לילה כיום יאיר". זה לילה מיוחד במינו שבו מתחברים שני ההפכים – לילה ויום. בלילה הזה החושך נהפך לאור, ולכן אפשר לומר בו הלל, כי הלילה הזה אינו ככל לילה, אלא לילה של גילוי אור עליון ביותר.

פרשתנו התורה מוסיפה לפרט את דיני הקרבנות, ולבסוף היא מסכמת את הדברים בפסוקים: "זאת התורה לעולה, למנחה, ולחטאת... אשר ציווה ה' את משה... ביום צוותו את בני-ישראל להקריב את קרבניהם".

מהמילים "ביום צוותו" נלמדת ההלכה שהקרבנות קרבים אך ורק ביום ולא בלילה. גם ההלל שהיו אומרים בעת הקרבת הקרבנות חובה לאומרו ביום דווקא, ומכאן נגזר שכל אמירת הלל יש לאומרה ביום בלבד ולא בלילה.

יוצא מן הכלל

לכן אין אומרים הלל בלילות המועדים, אלא רק ביום. אמנם החג מתחיל בערב, ולכאורה היה ראוי שאמירת ההלל תהיה בעת כניסת החג. בתנוכה הדבר בולט עוד יותר – הדלקת הנרות וברכת הנס היא בערב, והיה מתבקש לומר את ההלל גם-כן בערב. אבל הואיל ואמירת ההלל בעת הקרבת הקרבנות הייתה ביום בלבד, אין אומרים את ההלל אלא ביום ולא בלילה.

מן המעיין צדיקים | מאת הרב אליעזר ברוד

רואה ושומע

הצדיק רואה ומכיר את העולמות העליונים, ואילו על העולם הזה הוא צריך לשמוע; אבל האדם הפשוט רואה ומכיר רק את העולם הזה, ואילו על העולם הבא עליו לשמוע.

(רבי משה מקוברין)

ד' אמות של צדיק

מי שאין בו טמטום הלב, הנה בעמדו בארבע אמותיו של הצדיק, הוא מתמלא בוש. וכאשר הוא שומע אמרת התעוררות, הוא בוכה בהתעוררות פנימית.

(לקוטי דיבורים)

השפעת ראייה

מי שזכה לראות צדיק, ובפרט מי שזכה לדבר עמו, השפעה 'מקיפה' זו יכולה לפעול ישועות באיש ההוא ובבני-ביתו, וגם אם לפעמים יתמהמה – חכה לו.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

תמיד רבי

כשאומרים 'החייט ישן' או 'הסנדלר ישן', אין זה מדויק, כי בעת שנתו אין האדם עוסק במלאכתו

לראות ולשמוע דברים שאינם ראויים לה. (ספר המאמרים תרנ"ד)

אמרת השבוע

רקע יהודי

איש עסקים נכבד ותורם ותיק של חב"ד פתח בקהילתו מניין למתחילים. בפגישתו הקרובה עם הרבי מליובאוויטש סיפר על כך בגאווה: "ארגנתי תפילות למהא ושלושים יהודים, נטולי רקע יהודי".

חיוכו של הרבי נעלם. הוא הביט באיש במבטו החודר, וזה הבין מיד ששגה בדבר-מה. 'מה?', שאל הרבי, מניח לאיש-שיחו הזדמנות לתקן את דבריו.

האיש, שלא ירד לסוף כוונתו של הרבי, חזר על דבריו, והרבי הגיב: "נטולי רקע יהודי! הלוא הם בני אברהם, יצחק ויעקב, שרה, רבקה, רחל ולא". חיוכו של הרבי שוב האיר את פניו והוא העניק לאיש ברכה וגם מסר חשוב לכל חייו.

והחייט אינו חייט והסנדלר אינו סנדלר; אבל כשאומרים 'הרבי ישן', זו אמירה מדויקת, כי גם בשנתו רבי הוא רבי.

(רבי יצחק מוורקין)

כוח המחשבה

מחשבה זרה נוגעת עד עולם המחשבה. כשחושבים על צדיק הנמצא בעולם האמת, מזדככת מחשבה זו בעולם המחשבה ונדבקת בדפנות היכול של אותו צדיק. לאחר מכן מתעברת הארה מנשמת הצדיק בבעל המחשבה הזכה הזאת, והדבר מסייעו ברוחניות ובגשמיות.

(הרבי המהר"ש מליובאוויטש)

סיפורי צדיקים

פעם אחת עבר החוזה מלובלין ליד בית-המדרש וראה אור גדול בוקע ממנו. סבור היה שיושבים שם יהודים ומכוונים ייחודים עליונים או לומדים תורה לשמה. כשנכנס, מצא שני יהודים מספרים בשבחי צדיקים.

נפש אלוקית גלויה

מצינו בצדיקים גדולים שלא ראו מה שלא רצו לראות ולא שמעו מה שלא רצו לשמוע, וזאת מפני התנגדותה של הנפש האלוקית, שאינה רוצה

מילים מדוייקות

הרבי מליובאוויטש דגל במתן יחס של קירוב ואהבה לכל יהודי ובהפצת אור היהדות בכל פינה. בגישה הפוכה לגמרי החזיקה העדה החרדית בירושלים, ששללה כל התקרבות למי שאינם הולכים בדרך התורה.

ועם זה, אנשי העדה החרדית, שלא נמנעו מלתקוף בחריפות רבה חוגים רבים ביהדות החרדית, היו מאופקים יחסית ביחסם לחסידות חב"ד ולעומד בראשה. מאחורי מדיניות זו עמדו קשרים אישיים מיוחדים במינם בין ראשי העדה החרדית ובין הרבי.

מנהל העדה החרדית באותם ימים, הרב יוסף שיינברג, היה איש הגות ועסקן פיקח, ובעת ביקוריו בארה"ב היה נכנס לפגישות אישיות עם הרבי, ובהן היה משמיע את דעותיו והשקפותיו ושומע את עמדתו של הרבי. התקיימו ביניהם גם קשרי מכתבים.

יום אחד פורסם בביטאון 'נטורי קרתא' מאמר התקפה חריף נגד חסידות חב"ד. הכותב, סופר סת"ם ידוע בירושלים, השתמש בביטויים לא-מכובדים כלפי חסידות חב"ד ונשיאיה לדורותיהם.

זמן קצר לאחר פרסום המאמר קיבל הרב שיינברג מכתב מהרבי, ובו התייחסות לדברים שנכתבו ולסגנונם. בין הדברים כתב הרבי, כי אם היה הכותב מסוגל לכתוב דברים כאלה, יש לבדוק את התפילין שלו.

מספר נכדו של הרב שיינברג, הרב צבי משייזוב:

"סבא פנה מיד אל אותו סופר סת"ם וגער בו על פרסום הדברים. הוא מסר לו את דברי הרבי בדבר הצורך לבדוק את התפילין שלו. הלה, כדי להוכיח את צדקתו, מסר מיד את התפילין לרבני הבד"ץ שידקו, וגדולה הייתה צהלתו כאשר התפילין נמצאו כשרות למהדרין.

"סבא כתב לרבי על תוצאות הבדיקה, והרבי חזר על דעתו והוסיף כי ככל הנראה יש לסופר מחשבות לא-ראויות בשעה שהוא כותב את פרשיות התפילין והדבר טעון בדיקה. העניין נשאר סתום".

עברו שנים. הרב חיים-צבי שוורץ, מחשובי חסידי מונקטש, פנה אל הרבי מליובאוויטש בבקשה לברכה בעבור אחד מבני משפחתו.

"זה היה כמה ימים לפני יום-הכיפורים", סיפר. "התכוונתי לנסוע לארה"ב כדי לשהות שם בחודש החגים, ולשוב לארץ אחרי שמחת-תורה. ביום שבו

עמדתי לצאת לניו-יורק קיבלתי את תשובת הרבי: לבדוק את התפילין.

"התפלאתי מאוד. אלה היו תפילין חדשות ומהודרות, שקניתי זה עתה, והפרשיות נכתבו בידי סופר ירא-שמים מירושלים. מכיוון שעמדתי לטוס באותו יום, המתנתי עד בואי לניו-יורק.

שם מסרתי את התפילין לסופר מומחה, בשכונת ויליאמסבורג בברוקלין.

ביקשתי מהסופר לבדוק היטב את התפילין, כי הדבר חשוב לי מאוד. "בבוקר ערב יום-הכיפורים התייצב לפניי הסופר, הראה לי את קלף התפילין ואמר בהתרגשות כי מילה

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

אמונה ליהדות

בין הצדיקים וגדולי-ישראל במרוצת הדורות בלטו דמויות מיוחדות שהתאפיינו באמונה עזה ולוהטת בביאת המשיח. כזה היה ה'חפץ-חיים', למשל, או בעל 'שמח משה' ועוד. מסופרים עליהם סיפורים מופלאים, כיצד חיו מתוך אמונה גדולה זו, ואף שכבו לישון מצפים בכל רגע לבשורה על ביאת משיח-צדקנו. דומה שהרבי מליובאוויטש מגלם באישיותו סוג של ציפייה ותודעת גאולה שכמותן לא ראינו בעבר.

מעניין להיווכח כי הרבי עצמו גילה שחזון הגאולה העסיק אותו עוד בהיותו ילד רך בשנים. וכך הוא כותב בשנת תשט"ז לנשיא המדינה בן-צבי (אגרות-קודש כרך יב, עמ' תיד): "מיום הלכי ל'חדר' ועוד קודם לזה, התחיל להתרקם בדמויני ציור גאולה העתידה - גאולת עם-ישראל מגלותו האחרון. גאולה כזו ובאופן כזה, שעל-ידה יהיו מובנים ייסורי הגלות, הנזרות והשמדות... והכול יהיה באופן אשר בלבב שלם ובהבנה מלאה - 'יאמר ביום ההוא אודך ה' כי אגפת בי'".

מתכוון באמת

הרבי הקריין את הציפייה העזה לביאת משיח לכל עם-ישראל. האמונה הלוהטת שלו סחפה עמה אלפים ורבות, ובמידה מסויימת את כל העם. מספרים על רב ניו-יורקי, ששלח את בתו למחנה-קייץ של חב"ד. בימי שהייתם במחנה ביקרו הילדים בחצר הרבי ושמעו שיחה מיוחדת שנשא הרבי לפני הילדים. כשבא האב לבקר את בתו, שמע ממנה בהתלהבות כי הרבי אמר שהמשיח עומד לבוא בכל רגע וכי צריך להתכונן לקראתו. הגיב האב: "הלוא גם אני מדבר כך בדרשותי". ענתה הילדה: "אבל הרבי מתכוון לזה באמת".

בשנים תש"ג-תשנ"ב דיבר הרבי על הגאולה כעל עובדה, שכבר נמצאת על סף הדלת ממש. הוא קרא לכל יהודי להשתתף בהכנות האחרונות לקבלת פני משיח-צדקנו, על-ידי לימוד ענייני הגאולה, הוספה במצוות ובמעשים טובים, הוספה בתפילה על הגאולה והפצת תודעת הגאולה לכל העם. הנה כמה מהתבטאויותיו באותם ימים:

"על-פי כל הסימנים שבדברי חז"ל, עומדים אנו בסוף זמן הגלות, לאחר שכבר 'כלו כל הקייצין', וכבר עשו תשובה, ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח-צדקנו" (שבת פרשת שמות תנש"א). בשיחה עם הרב הראשי לישראל, הרב מרדכי אליהו, אמר: "לא זו בלבד שסוף הגאולה לבוא, אלא הגאולה כבר עומדת על סף הפתח ומחכה לכל אחד ואחת מישראל שיפתח את הדלת ו'יסחוב' את הגאולה לתוך החדר!" (ו' במרחשוון תשנ"ב).

הכנות אחרונות

כתב סיאן-אן שאלו: "רבי, מהו המסר שיש לך לעולם בעניין המשיח?". הרבי: "כבר פרסמתי והדבר נדפס בעיתונות בכל המדינות, ואם רצונך לחזור על כך - חזור ואמור שהמשיח מוכן לבוא עכשיו, ומה שנותר לנו לעשות, הוא להרבות יותר בשטח של טוב וחסד". כתב סיאן-אן: "שהאנשים יעשו טוב וחסד כדי שהוא יבוא?". הרבי: "לעשות קצת יותר ואז יבוא מיד" (בחלוקת השטרות ל'שליחות-מצווה', י"ב במרחשוון תשנ"ב).

דברים דומים אמר לכתב עיתון אמריקני ששאל: "מהו המסר שיש לרבי אל העם?". הרבי: "המשיח עומד להגיע וצריך לעשות את ההכנות האחרונות" (בחלוקת השטרות ל'שליחות-מצווה', ב' באדר-א תשנ"ב).

"כל יהודי, אנשים נשים וטף, יש לו אחריות להוסיף בעבודתו להביא את משיח-צדקנו בפועל ממש. אין לסמוך על אחרים ואין להטיל עבודה זו על אחרים... במה מתבטאת עבודה זו? בהוספה בתורה ובמצוות, בלימוד התורה (נגלה ופנימיות) וקיום המצוות בהידור, וכן - להשפיע על אחרים שיוסיפו אף הם בתורה ובמצוות" (שבת פרשת שמיני תנש"א).

שלמה חסרה בפרשיות! נהלתו מאוד. הסופר שכתב את התפילין ידוע כאחד המומחים הגדולים בירושלים. כיצד השמיט מילה שלמה!?

"כעבור שעתיים המתנתי בתור לקבלת פרוסת 'לעקח' (עוגת דבש - לשנה טובה), שהרבי נהג לחלק ביום זה. כשהגיע תורי אמרתי לרבי כי בתפילין שלי נמצא פסול חמור, והרבי אמר כי כדאי שאקדים את חזרתי לארץ, כדי שאוכל לתקן שם את התפילין. בעקבות דבריו חזרתי לארץ למחרת יום-הכיפורים.

"כאן ראיתי את יד ההשגחה. עם שובי ארצה נסעתי לירושלים ומיהרתי למקווה, להיטהר. ואת מי אני פוגש במקווה? - את הסופר שכתב בעבורי את התפילין. הוא הופתע לשמוע שבאתי במיוחד כדי לפוגשו, ונדהם עוד יותר כשסיפרתי לו על הפסול בתפילין.

"יצאנו מהמקווה והסופר הרציץ פתאום ושאל: 'האם הרבי מליובאוויטש הורה לך לבדוק את התפילין?'.

"השבתי בחיוב, והוא התבטא במרירות: 'מה הוא רוצה ממני? מדוע שוב ושוב באים אליי יהודים שכתבתי בעבורם תפילין, ולאחר שהרבי ציווה לבדוקן מתברר שהפרשיות פסולות?!'.

"שאלתי בהזירות אם היה לו פעם 'עסק' עם הרבי. בתחילה אמר כי אינו זוכר דבר כזה, אולם לאחר שהפצתי בו אמר, כי לפני שנים פרסם מאמרים בביטאון 'נטורי קרתא', ובאחד מהם כתב מאמר נגד שיטת חב"ד ורבותיהם.

"הוא הוסיף לספר: 'זמן-מה לאחר פרסום המאמר ההוא קרא לי הרב שיינברג והראה לי מכתב שקיבל מהרבי מליובאוויטש, ובו הרבי כותב כי התפילין של כותב המאמר טעונות בדיקה. מסרתי את התפילין שלי לרבני הבד"ץ, ולאחר שבדקו היטב התברר, כי התפילין, שאותן קיבלתי מאבי, היו כשרות למהדרין!'. סיים הסופר ונימת לעג הובלעה בקולו.

"הרהרתי לרגע", מספר הרב שוורץ, "ופתאום אורו עיניי. קראתי לעברו: 'ראה כמה קדוש הרבי מליובאוויטש וכמה מדוייקים דבריו. הוא לא התכוון לתפילין שבהן אתה מתפלל, שאותן קיבלת מאביך, אלא לתפילין שלך, לפרשיות שאתה כותב בעבור אחרים!'.

"באותו רגע החווירו פניו של הסופר ודמעות חרטו נראו בעיניו, סיים הרב שוורץ את סיפורו.

כשהגיעו הדברים לידיעת הרב שיינברג, הזדעזע. נכדו מוסיף כי סבו נהג לספר את הסיפור הזה בחרדת-קודש, ובכל פעם היה מסיים: "עם אדם כזה, בעל רוח-הקודש גלויה כליכך, לא מתחילים..."

"עיכוב הגאולה משאיר בגלות את כל בני-ישראל, עם השכינה שנמצאת בגלות ועם המרכבה העליונה וכל מלאכי מרום. מובן אפוא ההכרח לזרז את הגאולה אפילו ברגע אחד" (הרבי מליובאוויטש)

פתגם חסידי

המפתח של שדרות אצל הרבי

עוצמה של מנהיג

"לפני הפגישה זכיתי להשתתף בתפילה עם הרבי", הוא מספר. "בתום התפילה פרץ הקהל בשירה, והרבי עודד אותה בתנועת יד. זה היה מחזה שלא ראיתי מעולם. ראיתי מולי עוצמה של מנהיג. אחזה בי התרגשות גדולה מאוד. בתום התפילה נכנסתי לחדרו של הרבי וביקשתי להעניק לי את 'מפתח העיר'. הרבי חיך ואמר: 'אתה יודע שמי נותן את מפתח העיר, נותן לי את הזכות לנהל את העיר. אבל אני מתחשב בדעת הציבור ולא אתערב לך בענייני העיר... בקשתי ממך שתסייע ותעזור בעניינים של שלמות העם וגם שלמות הארץ, שזה תלוי בשלמות התורה'..."

"העניינים המפורסמות של הרבי, שמדברים עליהן כל-כך, חדרו לעמקי נפשי. חשתי יראת-כבוד שלא הכרתי כמוה, וזה היה מעמד רוחני גבוה מאוד. כשיצאתי מחדרו אמר לי הרבי בחיך רחב: 'אתה בטח יודע שכתוב בגמרא שכאשר בן ארץ-ישראל יוצא לחוץ-לארץ, הרי בשובו חכמתו גדלה כפליים. אתה תחזור לעיר ותבשר בשורות טובות. העיר תצמח ותגדל'..."

עד הגאולה

בוסקילה חזר לישראל נפעם מגודל המעמד. "זמן קצר לאחר מכן התחלנו את הבנייה הגדולה בשדרות. בתוך ארבע שנים הוכפלו האוכלוסייה והשטח הבנוי בעיר", הוא מספר. "עד היום אני חש

ידוש ירי הקסאמים מרצועת עזה לעבר מערב הנגב החזיר את האזור הזה לכותרות, לאחר עת ממושכת של רגיעה. אבל העיר שדרות היא עדיין יעד תיירותי לאורחים מחו"ל, שמתעניינים בשלומה של העיר שהייתה במשך כמה שנים מטרה לירי הטילים.

קבוצת תיירים מארה"ב ביקרה זה מקרוב בשדרות. האורחים הזמנו ללשכת ראש-העיר, **דוד בוסקילה**, ובאותו זמן נכח בחדר הרב **זאב פיזם**, שליח חב"ד בעיר. "זה הרבי מליובאוויטש של שדרות", הציג אותו ראש-העיר לפני האורחים, והסביר: "הוא שליח של הרבי מליובאוויטש, ושלוחו של אדם כמותו'..."

מפתח ברכה

הידידות בין השניים נמשכת כבר עשרים שנה. בשנת תש"נ נבחר בוסקילה לראשות מועצת שדרות. בעיירה, שבהמשך הייתה לעיר, היו אז כעשרת אלפים תושבים. זמן קצר לאחר היבחרו נסע בוסקילה לארה"ב. "הצעת לי לבקר אצל הרבי", מספר הרב פיזם. "סיפרתי על ראשי ערים ומועצות שמסרו לרבי את 'מפתח העיר', דבר שהביא ברכה לעריהם, והמלצתי שגם הוא ינהג כך".

ראש-העיר מספר: "הגעתי לבית-מדרשו של הרבי, בברוקלין, והתברר לי שהרבי לא מקבל קהל ביום הזה. אמרתי למזכירו שאני לא יכול להרשות לעצמי לעזוב את ניו-יורק ללא מפגש עם הרבי. לבסוף הוא הצליח לסדר לי פגישה".

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

מידה וזמן למצוות הסדר

שאלה: מהו שיעור הזמן שבו צריך לסיים את אכילת המצה והמרור ואת שתיית כל כוס מארבע הכוסות?

תשובה: לכל אכילה שבתורה ששיעורה 'כזית', נקבע שיעור-זמן מינימלי מתחילת האכילה עד סופה - "בכדי אכילת פרס" (שיעור שנקבע לאכילת חצי כיכר לחם בזמן חז"ל, שהוא שלוש או ארבע פעמים 'כביצה'). אם שהה אדם באכילתו יותר מזמן זה, ביטל את חשיבות האכילה, והרי זה כאוכל חצי 'כזית' היום וחצי 'כזית' למחר.

ואלו מצוות האכילה בליל הסדר: (1) 'כזית' (מן התורה, ולכתחילה שניים) **מצה**. (2) 'כזית' **מרור**. (3) **כורך** - 'כזית' מצה עם 'כזית' **מרור**. (4) 'כזית' (ועדיף שניים) **אפיקומן**.

לכתחילה יש לאכול כל 'כזית' תוך פחות מ-4 דקות

ראש העיר בוסקילה והרב פיזם ותמונת המפגש עם הרבי

תחושה של קדושה מאותו מעמד, שמלווה אותי עד היום".

הוא חש הערכה עמוקה לשליח הרבי בעיר. "הרב פיזם הוא דמות מדהימה של איש חסד אמיתי שעושה גדולות כדי לסייע לתושבים", הוא מצהיר. "בשנים הקשות שעברו על העיר הרב פיזם ובית-חב"ד היו אי של שפיות ושל עזרה", הוא מוסיף. הרב פיזם מסכם: "עברנו זמנים קשים, אבל המחשבה על עזיבת העיר מעולם לא עלתה על דעתנו. נשלחתי לכאן על-ידי הרבי ואמשיך ביתר שאת וביתר עוז את שליחותי, עד ביאת גואל-צדק במהרה בימינו".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

(ובפרט שה'כזית' הנהוג גדול ביותר), ובדיעבד עד 7 דקות (ויש מקילים עד 9 דקות). מי שאכל בזמן ארוך יותר, צריך לאכול שוב את המצה או את המרור. **במצה**, וכמובן - **באפיקומן**, אם אכל 'כזית' אחד בתוך הזמן, אינו צריך לאכול שוב.

שתייה - ארבע כוסות: לכתחילה צריך לשתות בכל כוס לפחות 'רוב רביעית' (לפי 'שיעורי תורה': 44 ס"מ"ק) בבת אחת ולא בפעמיים, אך בדיעבד אפילו הפסיק כמה פעמים באמצע - יצא ידי חובתו, בתנאי שלא ישנה ביניהן 'כדי שתיית רביעית' (לפי ה"ל: כדי שתיית 86 ס"מ"ק בפעמיים). בכוס ראשונה ושנייה, אם שהה יותר משיעור זה - יחזור וישנה אותן כדין. אבל בכוס שלישית ורביעית, שאם ישנה אותן שוב ייראה כאילו הוא מוסיף על מניין הכוסות שתיקנו חז"ל, לא יחזור וישנה אלא אם כן שהה מתחילת השתייה עד סופה יותר מ'כדי אכילת פרס'.

מקורות: פסחים קיד, ב, רש"י ברכות לז, ב, שו"ע א"ח סי' תעב ס"ט וסי' תעה ס"ו, ונו"כ, שו"ע אדמו"ר הזקן סי' תעב ס"ב וסי' תעה ס"ח. שו"ת יחוד דעת ח"א סי' יז, מדות ושיעורי תורה פ"ב ס"ח, ושי"ט, ספר המנהגים חב"ד עמ' 46.

שולחן שבת

לכל התורה בכרך אחד

שלוש שיחות לכל פרשה, מאוצר שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

להזמנות: טל' 1-718-6041020